

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 5To/36/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220010037  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6220010037.1

## Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovanej S. O. a spol., pre prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 31. augusta 2021 o odvolaní obžalovanej S. O. proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/14/2020 zo dňa 09.11.2020 takto

### rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), ods. 3 Tr. por. a § 324 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/14/2020 zo dňa 09.11.2020 v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. v e c v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/14/2020 zo dňa 09.11.2020 bola obžalovaná S. O. uznaná za vinnú v bode 1/ z prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1, 2 Tr. zák., v bode 2/ z prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ ako jediná zodpovedná zástupkyňa konajúca v mene obchodnej spoločnosti GA-JU s. r. o., Mikszáthova 194/9, 991 26 Nenince, IČO: 47 506 635, DIČ: 2024006490, registrovaná na Daňovom úrade Banská Bystrica, pobočka Veľký Krtíš na dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), dani z príjmov a dani z motorových vozidiel podala správcovi dane

- dňa 22. 10. 2017 riadne daňové priznanie k DPH za obdobie august 2017, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 363,55 Eur, lehota splatnosti 30. 11. 2017, ktorú doposiaľ nezaplatila,
- dňa 22. 10. 2017 riadne daňové priznanie k DPH za obdobie september 2017, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 616,56 Eur, lehota splatnosti 25. 10. 2017, z ktorej doposiaľ nezaplatila sumu vo výške 295,87 Eur,
- dňa 21. 11. 2017 riadne daňové priznanie k DPH za obdobie október 2017, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 3 006,12 Eur, lehota splatnosti 27. 11. 2017, ktorú doposiaľ nezaplatila,
- dňa 25. 01. 2018 riadne daňové priznanie k DPH za obdobie december 2017, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1 942,16 Eur, lehota splatnosti 25. 01. 2018, ktorú doposiaľ nezaplatila,
- dňa 19. 02. 2018 riadne daňové priznanie k DPH za obdobie január 2018, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 960,82 Eur, lehota splatnosti 26. 02. 2018, ktorú doposiaľ nezaplatila,
- dňa 15. 03. 2018 riadne daňové priznanie k DPH za obdobie február 2018, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 679,80 Eur, lehota splatnosti 26. 03. 2018, z ktorej doposiaľ nezaplatila sumu vo výške 188,64 Eur,
- dňa 19. 04. 2018 riadne daňové priznanie k DPH za obdobie marec 2018, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 3 400,03 Eur, lehota splatnosti 25. 04. 2018, ktorú doposiaľ nezaplatila,
- dňa 19. 05. 2018 riadne daňové priznanie k DPH za obdobie apríl 2018, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 3 482,91 Eur, lehota splatnosti 25. 05. 2018, ktorú doposiaľ nezaplatila,

- dňa 19. 06. 2018 riadne daňové priznanie k DPH za obdobie máj 2018, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 461,30 Eur, lehota splatnosti 25. 06. 2018, ktorú doposiaľ nezaplatila,  
- dňa 24. 07. 2018 dodatočné daňové priznanie k DPH za obdobie máj 2018, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 14,39 Eur, lehota splatnosti 31. 08. 2018, ktorú doposiaľ nezaplatila,  
- dňa 24. 07. 2018 riadne daňové priznanie k DPH za obdobie jún 2018, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 3 287,17 Eur, lehota splatnosti 25. 07. 2018, ktorú doposiaľ nezaplatila,  
- dňa 23. 08. 2018 riadne daňové priznanie k DPH za obdobie júl 2018, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 486,84 Eur, lehota splatnosti 23. 08. 2018, ktorú doposiaľ nezaplatila,  
- dňa 21. 09. 2018 riadne daňové priznanie k DPH za obdobie august 2018, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 681,49 Eur, lehota splatnosti 25. 09. 2018, ktorú doposiaľ nezaplatila,  
- dňa 24. 10. 2018 riadne daňové priznanie k DPH za obdobie september 2018, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2 840,58 Eur, lehota splatnosti 24. 10. 2018, ktorú doposiaľ nezaplatila,  
- dňa 26. 11. 2018 riadne daňové priznanie k DPH za obdobie október 2018, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 3 735,02 Eur, lehota splatnosti 26. 11. 2018, ktorú doposiaľ nezaplatila,  
- dňa 25. 01. 2018 daňové priznanie k dani z motorových vozidiel za zdaňovacie obdobie od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2017, v ktorom vykázala daň na úhradu vo výške 214,50 Eur, lehota splatnosti 31. 01. 2018, ktorú doposiaľ nezaplatila,  
čím štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky v zastúpení správcou dane Daňový úrad Banská Bystrica, Nová ulica 13, IČO:42499500, nezaplatila splatnú daň v celkovej výške 31 161,11 Eur,

1/ ako jediná zodpovedná zástupkyňa konajúca v mene obchodnej spoločnosti GA-JU s. r. o., Mikszáthova 194/9, 991 26 Nenince, IČO: 47 506 635, DIČ: 2024006490, registrovaná na Daňovom úrade Banská Bystrica, pobočka Veľký Krtíš podala správcovi dane dňa 25. 04. 2018 hlásenie o vyúčtovaní dane a o úhrne príjmov zo závislej činnosti, poskytnutých jednotlivým zamestnancom bez ohľadu na to, či ide o peňažné alebo nepeňažné plnenie za uplynulé zdaňovacie obdobie, o zrazených preddavkoch na daň, o zamestnaneckej prémii a o daňovom bonuse za rok 2017, v ktorom vykázala daňový nedoplatok vo výške 1 294,64 Eur, lehota splatnosti 25. 04. 2018, ktorý doposiaľ nezaplatila, čím štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky v zastúpení správcou dane Daňový úrad Banská Bystrica, Nová ulica 13, IČO:42499500, neodviedla splatnú daň v celkovej výške 1 294,64 Eur.

Súčasne okresný súd za citované skutky uznal za vinnú aj obžalovanú právnickú osobu GA-JU s. r. o., Mikszáthova 194/9, 991 26 Nenince, IČO: 47 506 635, v bode 1/ pre prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1, 2 Tr. zák. s poukazom na § 1 ods. 2, § 4 ods. 1 písm. c) Zák. č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov a v bode 2/ pre prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 1 ods. 2, § 4 ods. 1 písm. c) Zák. č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

Za to okresný súd obžalovanú S. O. odsúdil podľa § 278 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. jej výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu 3 (troch) rokov.

Proti tomuto rozsudku podala dňa 18.11.2020 odvolanie obžalovaná S. O., ktoré dodatočne písomne zdôvodnila prostredníctvom obhajcu dňa 19.1.2021. V podanom odvolaní uviedla, že napáda výrok o vine a treste. Závery okresného súdu, na základe ktorých ju uznal za vinnú z prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa ust. § 278 ods. 1, 2 Tr. zák. a z prečinu neodvedenia dane a poistného podľa 277 ods. 1 Tr. zák. považuje za nesprávne. Poukázala, že podstata argumentácie obžaloby v rámci vykonania dokazovania spočívala v znaleckom posudku súdneho znalca P. Jellmmanovej. Zo záveru znaleckého posudku vyplýva, že spoločnosť mala v účtovnej evidencii k dispozícii finančné prostriedky v dostatočnej výške na to, aby uhradila dane, svoje pohľadávky veriteľa a najmä splatné dane. Nikdy nepoprela, že by nemala vedomosť o záväzkoch voči Sociálnej poisťovni a Finančnej správe. Teda nepopiera, že sa spoločnosť dostala do záväzkového vzťahu, ktoré sa v mene spoločnosti GA-JU s.r.o. neuhradzovalo. Tým sa naplnili niektoré znaky skutkov uvedených v obžalobe. Samotná obžaloba v skutkovom opise (bod 3) neobsahovala všetky znaky, pre ktoré by mala byť vyvodzovaná trestnoprávna zodpovednosť, a to z dôvodu absencie zavinenia v zákonných znakov označeného trestného činu. Hoci vo výroku odsudzujúceho výroku tento nedostatok bol konajúci sudcom napravený, má však zato, že nemal zásadnú podstatu vo vykonanom dokazovaní. Tvrdí, že v rámci svojho zaradenia

v rodinnej firme nemala v úmysle nikomu ublížiť, ani poškodiť. V rámci podnikateľskej činnosti tak, ako už uviedla pred súdom sa necíti byť vinná z dôvodu, že nedokázala uhrádzať v mene firmy splatné záväzky spoločnosti. Priznáva nedôsledné vedenie účtovníctva, nakoľko v podvojnóm systéme účtovníctva nedostatočne plnila svoje povinnosti. Spoločnosť fungovala ako obyčajná subdodávateľská obchodná spoločnosť, ktorá dostala zákazku od dodávateľa a v rámci hospodárskych výsledkov uhrádzala mzdy svojim zamestnancov. Túto skutočnosť vo svojom výsluchu potvrdila aj svedkyňa pani Z.. Potom, čo vysoké odvodové zaťaženie a nízke úhrady zo strany dodávateľa spôsobili ich platobnú neschopnosť, v dôsledku čoho sa spoločnosť dostala aj do exekúcií. Platobnú neschopnosť riešili aj pôžičkami, ktoré s manželom vkladali do obchodnej spoločnosti. Niesli zodpovednosť najmä za zamestnankyne, ktoré chceli uspokojiť. Pokiaľ ide o závery znaleckého posudku, je pravdou, že z účtovného hľadiska vykazovali plusový stav na pokladni. Jej snahou bolo v krízovej situácii uhradiť mzdu zamestnancom (hoci aj k rukám), aby títo boli uspokojení, čo však malo za následok to, že pre platobnú neschopnosť nebolo možné uhrádzať iné splatné záväzky voči štátu. Opakovane uvádza, že tento nesprávny účtovný údaj, ktorý vznikol aj pre absenciu auditu pokladne pri koncoročnom zúčtovaní, spôsobil rozhodujúci faktor pre vedenie trestného konania a následné odsúdenie. Je toho názoru, že okresný súd sa argumentačne nedostatočne venoval vo vzťahu k vyvodzovaniu zavinenia pri otázke trestnej zodpovednosti. V argumentácii uvádza, že je to úlohou a povinnosťou konateľa spoločnosti viesť riadne účtovníctvo. Konateľ spoločnosti, jej manžel delegoval túto povinnosť na ňu pracovnou zmluvou, aj keď nikde nie je ako dôkaz uvedený, rozsah povinností daný zamestnancovi spoločnosti. Je zároveň nelogické, aby pri aktívnom stave pokladne nezaplátila splatné záväzky. Zároveň pre vyvodenie zodpovednosti z uvedených skutkov sa v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku uvádza rovnako, že konala v úmysle sebe alebo inému zadovážiť prospech. Toto konštatovanie nemá žiadny podklad vo vykonanom dokazovaní. Z vykonaného dokazovania vôbec neboli vzaté do úvahy argumenty obhajoby o skutočnej neschopnosti splácať splatné záväzky, ktoré nemôžu byť sami o sebe dôsledkom a podkladom pre vyvodzovanie trestnej zodpovednosti voči zamestnankyni spoločnosti. Samotná neschopnosť splácať záväzky nemôže byť dôvodom pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti. Samotný inštitút trestného práva je ulitma- ratio a nie prostriedkom pre ktorý si budú strany záväzkového vzťahu riešiť svoje splatné pohľadávky. V tomto smere, neboli zo strany správcu dane, ani sociálnej poisťovne iniciované žiadne postupy, či už cez konania podľa zákona 563/2009 Z.z. v rámci výkonu daňovej exekúcie a zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších noviel (jeho štvrtej časti). Z vykonaného dokazovania nie je v odôvodnení rozsudku zrejmé, akým spôsobom uzavrel príčinnú súvislosť medzi jej úmyselným konaním a vznikom prospechu. V prospech koho konala, keď obchodná spoločnosť vedela uhradiť len ako tak mzdy svojich zamestnancov. V prospech koho boli peňažné prostriedky formálne a nesprávne (jej chybou) evidované na pokladni spoločnosti? Vyslovila názor, že samotné skutkové vyjadrenie zavinenia v úmysle zadovážiť sebe inému neoprávnený prospech musí mať reálny podklad vo vykonanom dokazovaní. V tomto smere však neschopnosť splácať všetky záväzky obchodnej spoločnosti nepovažuje za spravodlivé. V tomto smere mal okresný súd vypočítať súdnu znalkyňu a na podklade účtovníctva zobrať do úvahy tú skutočnosť, že skutočný stav pokladne a evidovaný stav pokladne, môže reálne vytvárať pochybnosť záverov, že spoločnosť mala dostatočné prostriedky na úhradu záväzkov. Je presvedčená, že súd pri vyhodnocovaní dokazovania nezobral do úvahy tú skutočnosť, že finančné prostriedky vedené na účte spoločnosti neboli a dôkazy o nesolventnosti neboli dôvodne akceptované.

Obžalovaná v závere podaného odvolania navrhla, aby odvolací senát spravodlivo posúdil odvolacie dôvody a odvolaním napadnutý rozsudok zrušil podľa ust. § 321 ods. 1 písm. b) a c) Tr. por. a vrátil vec okresnému súdu. Pre prípad, že odvolací súd zistí, že skutkový stav bol správne zistený, prípadne doplnený navrhla rozhodnúť podľa ust. § 285 písm. b) Tr. por. tak, že ju spod obžaloby okresného prokurátora podľa skutkového opisu a právnej kvalifikácie.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovanej bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu

konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovanej je dôvodné.

Odvolací súd v posudzovanej veci rozhodol v zmysle ustanovenia § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por. na neverejnom zasadnutí, pretože rozhodoval podľa § 321 ods. 1 Tr. por. a bolo zrejmé, že chybu nie je možné odstrániť na verejnom zasadnutí.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku, ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec spravidla súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 11 Tr. por., súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrholi. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vyššie citovanými základnými zásadami trestného konania sa súd prvého stupňa neriadil, keďže dôkazy produkované na hlavnom pojednávaní vyhodnotil jednostranne, izolovane a bez vzájomných súvislostí.

Odvolací súd pripomína, že vina ako aj právna kvalifikácia skutku musí vychádzať z objektívne preukázaných skutočností, pritom vina musí byť preukázaná bez rozumných pochybností.

Obžalovanej S. O. sa v skutkoch kladie za vinu, že ako jediná zodpovedná zástupkyňa konajúca v mene obchodnej spoločnosti GA-JU s. r. o., konala spôsobom uvedeným v žalovaných skutkoch, čím sa dopustila prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1, 2 Tr. zák. a prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák.

K otázke posudzovania daňových trestných činov je potrebné úvodom uviesť, že trestné delikty (trestné činy) umožňujú postih najzávažnejších foriem protiprávneho konania a to ukladaním trestov. Správne delikty umožňujú postih menej závažných foriem protiprávných konaní a to ukladaním sankcií v daňovom konaní. V porovnaní s trestnými deliktami, správne delikty sa považujú za činy s nižším stupňom zohľadňovania práv jednotlivca, pretože sa pri nich spravidla neskúma subjektívna stránka konania a ich cieľom je zabezpečiť prevenciu a prípadne aj určitú náhradu plnenia zákonných povinností. Súčasne možno zvýrazniť rozdielnosť týchto konaní tým, že daňové konanie je primárne postavené na povinnosti tvrdenia daňového subjektu a unesenia dôkazného bremena (daňový subjekt má povinnosť daň v správnej výške tvrdiť a preukázať skutočnosť, na základe ktorých daň tvrdí), trestné konanie je postavené na prezumpcii nevinu a preukázaní viny orgánmi činnými v trestnom konaní. Odlišnosť trestného konania vedeného za trestné činy daňové sa v porovnaní s daňovým konaním

vedenom za správne delikty vyznačuje, okrem nastavenej závažnosti činu (skutku) ako trestného činu, tiež úmyselným zavinením páchatel'a, vyššími nárokmi na procesné uplatňovanie práv fyzickej osoby a striktnosťou dokazovania. Výsledky daňového konania v otázke rozsahu daňovej povinnosti a jej naplnenia (napr. zatajenie, skrátenie) sú podstatným podkladom nadväzujúceho trestného konania, avšak nemožno ich celkom preberať do trestného konania, pričom len na ich základe nemožno urobiť záver o existencii či neexistencii trestnej zodpovednosti fyzickej osoby (páchatel'a) za úmyselný daňový trestný čin. Z týchto dôvodov nie sú ani orgány činné v trestnom konaní a súd viazané vyjadrením správcu dane (napr. o výške skrátenej dane a zavinení páchatel'a), ale sú povinné zistiť skutkový stav vecí v rozsahu, o ktorom nie sú racionálne pochybnosti.

V prvom rade súdu prvého stupňa je potrebné vytknúť, že sa dôsledne nezaoberal otázkou subjektu trestného činu a ani subjektívnou stránkou. Subjektom (aj spolupáchatel'om) trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona a nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona môže byť len osoba, ktorej zo zákona, alebo na základe poverenia, vyplýva možnosť realizovať tam uvedené činnosti.

Podľa § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je podnikateľ fyzická osoba, koná osobne alebo za neho koná zástupca. Právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

Z Výpisu Obchodného registra vyplýva, že štatutárnym orgánom spoločnosti GA-JU s. r. o., jeho konateľom je Július Gabul (bol aj v rozhodnom období). Obchodný zákonník ako aj Daňový poriadok umožňujú, aby sa štatutárny orgán dal zastupovať inou osobou.

V danom prípade v spise absentuje poverenie (plnomocenstvo) pre obžalovanú na zastupovanie daňového subjektu spoločnosti GA-JU s. r. o. pred správcom dane (daňovým úradom), ako aj jej pracovná zmluva, pričom sa jedná o dôležité okolnosti na posúdenie miery trestnej zodpovednosti obžalovanej.

Ďalšou podstatnou skutočnosťou na vyvodenie trestno-právnej zodpovednosti za predmetný trestný čin je, či v konkrétny deň splatnosti (posledný deň, do ktorého mala byť daň zaplatená) mal daňovník reálne finančné prostriedky na zaplatenie dane a aj napriek tomu úmyselne daň nezaplatil.

V tejto súvislosti obhajoba obžalovanej uvádza, že platobnú neschopnosť riešili aj pôžičkami, ktoré s manželom vkladali do obchodnej spoločnosti. Niesli zodpovednosť najmä za zamestnankyne, ktoré chceli uspokojiť. Pokiaľ ide o závery znaleckého posudku, je pravdou, že z účtovného hľadiska vykazovali plusový stav na pokladni. Jej snahou bolo v krízovej situácii uhradiť mzdu zamestnancom (hoci aj k rukám), aby títo boli uspokojení, čo však malo za následok to, že pre platobnú neschopnosť nebolo možné uhrádzať iné splatné záväzky voči štátu. Tento nesprávny účtovný údaj, ktorý vznikol aj pre absenciu auditu pokladne pri koncoročnom zúčtovaní, spôsobil rozhodujúci faktor pre vedenie trestného konania a následné odsúdenie.

Odvolačí súd konštatuje, že v tomto smere sa súd prvého stupňa nezaoberal s obhajobou obžalovanej, pričom jeho záver uvádzaný v rozsudku; „Pokiaľ aj je vykázateľný rozdiel medzi pokladňou a reálnou hotovosťou v pokladni, je možné, že vo firme fungovala tieňová ekonomika a vykonávali sa platby bez dokladov, čo však súd považuje za obchádzanie zákona a túto skutočnosť nemieni obžalovaným priznať k dobru a nemá to žiaden vplyv na zbavenie viny“ je neakceptovateľný, pri posudzovaní trestnej zodpovednosti subjektu, bez ďalších súvisiacich skutočností.

Na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti páchatel'a nestačí konštatovanie, že spoločnosť účtovne mala ku dňu splatnosti dostatok finančných prostriedkov. Pokiaľ bolo účtovníctvo vedené nesprávne, je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdu, zaoberať sa bilančným stavom spoločnosti a disponibilnými finančnými prostriedkami spoločnosti, teda či boli v deň splatnosti v spoločnosti reálne finančné prostriedky na zaplatenie dane a v akej výške, pričom táto skutočnosť musí byť spoľahlivo zistená.

Na základe uvedeného bude povinnosťou okresného súdu opätovne na hlavnom pojednávaní vypočítať znalkyňu Ing. G. A. z odvetvia Účtovníctvo a daňovníctvo, a to zameraním sa na reálne disponibilné finančné prostriedky spoločnosti, a to aj v kontexte s vyjadrením obhajoby, že mzdu zamestnancom

uhrádzali k ich rukám. Ďalej bude povinnosťou súdu zabezpečiť pracovnú zmluvu obžalovanej a poverenie (splnomocnenie) na zastupovanie spoločnosti pred správcom dane.

Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa rozhodol predčasne, keďže dôkazy vyhodnotil len jednostranne bez potrebnej analýzy, preto odvolací súd odvolanie obžalovanej akceptoval a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd súčasne rozhodol aj podľa § 324 Tr. por., na základe tzv. zásady beneficium cohaesionis (dobrodenie v prospech), ktorá prikazuje, aby sa v odvolacom konaní chybný rozsudok napravil aj v prospech toho spoluobžalovaného, zúčastnenej osoby, ktorých sa týka už právoplatný rozsudok prvostupňového súdu, v danom prípade z dôvodu pochybnosti, či spoločnosť v deň splatnosti reálne disponovala s finančnými prostriedkami na zaplatenie dane.

Povinnosťou súdu prvého stupňa taktiež bude, aby sa dostatočne vysporiadal s dôkaznou situáciou, eventuálne vykonal i dôkazy nové, v rozhodnutí uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozhodnutia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovanej a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odvolací súd pripomína súdu prvého stupňa, že jeho rozhodnutie musí byť náležite zdôvodnené v intenciách §168 ods. 1 Tr. por., tak po skutkovej ako aj právnej stránke.

S poukazom na tieto dôvody, odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa považoval za predčasné, nakoľko sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a na objasnenie skutkového stavu veci bude potrebné vykonať ďalšie dôkazy, preto postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.